YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2015. július 16.[1]

**C-371/14. sz. ügy**

**APEX GmbH Internationale Spedition**
**kontra**
**Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(a Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Kereskedelempolitika — Dömpingellenes vámok — 260/2013/EU végrehajtási rendelet — Kínából származó importált termékek — Vietnamban feladott ugyanezen termékek behozatala — Megkerülés — Dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú, e vámok lejártát követően elhatározott kiterjesztése — Érvényesség”

1. Kiterjeszthető-e az intézkedések kijátszása esetén egy valamely harmadik államból származó behozatalokat terhelő végleges dömpingellenes vám visszamenőleges hatállyal egy másik harmadik államból származó behozatalokra az e vám lejártát követően elfogadott rendelettel?

2. Ezt az elvi kérdést veti fel a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem, amely a Kínai Népköztársaságból származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozataláról szóló 1458/2007/EK rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Vietnami Szocialista Köztársaságban feladott, akár Vietnami Szocialista Köztársaságból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. március 18-i 260/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet[2] érvényességére vonatkozik, amely kiterjesztés az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet[3] 13. cikke szerinti, az intézkedések kijátszására vonatkozó vizsgálat eredménye.

3. E kérelmet az APEX GmbH Internationale Spedition[4] és a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hamburg város fővámhivatala)[5] közötti, az APEX-től a 2012-es év során történt behozatalokra tekintettel visszamenőlegesen követelt dömpingellenes vámok tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

4. A jelen indítványban ki fogom fejteni, hogy mely okokból javaslom a Bíróságnak azt a választ, hogy a Finanzgericht Hamburg (Németország) által előterjesztett első kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érinthetné a vitatott rendelet érvényességét.

1 — Eredeti nyelv: francia.
2 — HL L 82., 10. o., a továbbiakban: vitatott rendelet.
3 — HL L 343., 51. o., és helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o., a továbbiakban: alaprendelet.
4 — A továbbiakban: APEX.
5 — A továbbiakban: Hauptzollamt.

## I – **Jogi háttér**

### A – *Az alaprendelet*

5. Az alaprendelet (16) preambulumbekezdése szerint:

„Szükséges gondoskodni az átmeneti vámok visszamenőleges hatályú beszedéséről, amennyiben ez indokolt, és az alkalmazandó végleges intézkedések meghiúsításának megakadályozása érdekében meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek a vámok visszamenő hatályú alkalmazását kiválthatják. […]”

6. E rendelet „Visszamenőleges hatály” címet viselő 10. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Átmeneti intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott határozat hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba.”

7. E rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerint:

„A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi gyártók, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

[…]”

8. Az alaprendelet „Az intézkedések kijátszása” címet viselő 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

[…]

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye

kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

[...]”

9. Az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése értelmében:

„A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság a vámhatóságokat a behozott termékek nyilvántartásba vételéhez szükséges lépések megtételére utasíthatja, annak érdekében, hogy később ezen importtermékek ellen az intézkedések a nyilvántartásba vétel időpontjától alkalmazhatók legyenek. A nyilvántartásba vételi kötelezettséget a közösségi gazdasági ágazatnak egy ilyen intézkedés indokoltságát megfelelően bizonyító kérelme után lehet az importtermékekre bevezetni. A nyilvántartásba vételt rendelettel kell bevezetni, amelynek meg kell határoznia az intézkedés célját és, adott esetben, a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Az importtermékekre kilenc hónapnál hosszabb idejű nyilvántartásba vételi kötelezettséget nem lehet megállapítani.”

B – *A nem újratölthető tűzköves gázöngyújtókra vonatkozó dömpingellenes rendeletek*

10. Az 1991. november 25-i 3433/91/EGK rendelet[6] végleges dömpingellenes vámot vetett ki a többek között Kínából származó, nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára.

11. Az intézkedés esetleges kijátszására vonatkozó egyik vizsgálatot követően az 1999. január 25-i 192/1999/EK tanácsi rendelet[7] kiterjesztette a végleges dömpingellenes vámot a Tajvanból szállított vagy onnan származó ugyanilyen öngyújtók behozatalára, valamint a Kínából származó, vagy Tajvanból szállított vagy onnan származó újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára.

12. A 2001. szeptember 12-i 1824/2001/EK tanácsi rendelet,[8] majd a 2007. december 10-i 1458/2007/EK tanácsi rendelet[9] fenntartotta a 3433/91 rendelettel bevezetett és a 192/1999 rendelettel kiterjesztett végleges dömpingellenes vámot.

6 — A Japánból, a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból és a Thaiföldről származó, nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, és az ideiglenes dömpingellenes vám végleges beszedéséről szóló rendelet (HL L 326., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 17. kötet, 292. o.).

7 — A Kínai Népköztársaságból származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozataláról szóló 3433/91 rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vám kiterjesztéséről a Kínai Népköztársaságból származó, vagy Tajvanból szállított vagy onnan származó egyes eldobható újratölthető tűzköves öngyújtók behozatalára és a Tajvanból szállított vagy onnan származó nem újratölthető öngyújtók behozatalára, valamint a Hongkongból és Makaóból szállított nem újratölthető öngyújtók behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről szóló rendelet (HL L 22., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 30. kötet, 170. o.).

8 — A 2003. január 27-i 155/2003/EK tanácsi rendelettel (HL L 25., 27. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 46. kötet, 36. o.) módosított, a Kínai Népköztársaságból származó és Tajvanból szállított, illetve az onnan származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára, valamint a Kínai Népköztársaságból származó és Tajvanból szállított, illetve az onnan származó egyes újratölthető tűzköves öngyújtók behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 38. kötet, 143. o.).

9 — A Kínai Népköztársaságból származó és Tajvanból szállított, illetve az onnan származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára, valamint a Kínai Népköztársaságból származó és Tajvanból szállított, illetve az onnan származó egyes újratölthető tűzköves öngyújtók behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet (HL L 326., 1. o.).

13. Felülvizsgálati kérelem hiányában a dömpingellenes intézkedések – az egyes intézkedések közelgő hatályvesztéséről szóló értesítés [10] 2012. május 1-jén történt közzétételét követően – 2012. december 13-án lejártak.

14. Az intézkedések lejártát megelőzően a Bizottság egy európai uniós gyártó 2012. április 17-én benyújtott kérelme alapján az 548/2012/EU rendeletével [11] a dömpingellenes intézkedéseknek a Vietnamban feladott nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalai általi esetleges kijátszásával kapcsolatos vizsgálatot indított.

15. E rendelet 2. cikkének első bekezdése értelmében a tagállamok vámhatóságainak az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése és 14. cikkének (5) bekezdése alapján meg kellett tenniük az említett rendelet 1. cikkében meghatározott behozatal nyilvántartásba vételéhez szükséges lépéseket.

16. A 2012. december 12-i 1192/2012/EU bizottsági rendelet [12] a dömpingellenes intézkedések lejártától kezdve megszüntette ezt a nyilvántartásba vételi kötelezettséget.

17. A vitatott rendelet, amelyet az 548/2012 rendelettel megindított vizsgálatot követően fogadtak el, az 1458/2007 rendelettel bevezetett végleges dömpingellenes intézkedések kiterjesztéséről rendelkezik. A vitatott rendelet 1. cikke a következőképpen szól:

„(1) A Kínai Népköztársaságból származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozataláról szóló 1458/2007[...] rendelet 1. cikke (2) bekezdése által kivetett végleges dömpingellenes vámot kiterjesztik a Vietnamban feladott, akár Vietnamból származóként, akár nem ilyenként bejelentett, jelenleg az ex 9613 10 00 KN-kód alá tartozó, nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára.

(2) A Vietnamban 2012. június 27. és 2012. december 13. között feladott – akár Vietnamból származóként, akár nem ilyenként bejelentett – és az 548/2012[...] rendelet 2. cikkének, valamint az [alaprendelet] 13. cikke (3) bekezdésének és 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett behozatal után az e cikk (1) bekezdésével kiterjesztett vámot be kell szedni.

[...]”

## II – **A alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

18. 2012 augusztusa és decembere között az APEX, egy nemzetközi szállítmányozással foglalkozó társaság, 4 024 080 darab, Vietnamban feladott nem újratölthető tűzköves gázöngyújtót bocsátott szabad forgalomba az Unióban.

19. 2013. március 26-án a Hauptzollamt a behozatali vámról szóló határozatot fogadott el, amellyel a vitatott rendelet alapján utólag 261 565,20 euró összegű dömpingellenes vám fizetésére kötelezte az APEX-et.

20. 2013. április 15-én az APEX panaszt nyújtott be a behozatali vámról szóló e határozattal szemben. Miután e panaszt 2013. június 5-én elutasították, az APEX 2013. július 5-én a Finanzgericht Hamburghoz fordult.

10 — HL 2012. C 127., 3. o.

11 — Az 1458/2007 rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára vonatkozóan bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Vietnamban feladott, – akár Vietnamból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalai esetleges kijátszásával kapcsolatos vizsgálat megindításáról, valamint e behozatalok nyilvántartásba-vételi kötelezettségének előírásáról szóló, 2012. június 25-i rendelet (HL L 165., 37. o.).

12 — Az 548/2012 rendelet által előírt, akár Vietnamból származóként, akár nem ilyenként bejelentett, nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalaira vonatkozó nyilvántartásba vétel megszüntetéséről szóló rendelet (HL L 340., 37. o.).

21. E bíróságnak kétségei vannak a tekintetben, hogy ki lehetett-e terjeszteni az 1458/2007 rendelettel kivetett dömpingellenes vámot, jóllehet az a vitatott rendelet elfogadásakor már hatályát vesztette, és ezért a dömpingellenes intézkedés már lejárt.

22. A Finanzgericht Hamburg egyrészről felveti, hogy levonható-e az a következtetés az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdéséből, amely a dömpingellenes vámok kiterjesztésének lehetőségéről rendelkezik arra az esetre, „[h]a a *hatályban lévő* intézkedéseket kijátsszák”,[13] hogy valamely dömpingellenes intézkedés csak akkor terjeszthető ki, ha hatályban van. A Finanzgericht Hamburg megjegyzi, hogy a dömpingellenes intézkedések értelmével és céljával kapcsolatos megfontolások is ezen értelmezést támaszthatják alá. Így a dömpingellenes vám bevezetése nem valamely korábbi magatartás szankcióját jelenti, hanem a dömpingmagatartásból eredő tisztességtelen versennyel szembeni védelmi és védintézkedést, amelynek célja, hogy megakadályozza, illetve gazdasági szempontból érdektelenebbé tegye a dömpingelt behozatalt. Márpedig ez a cél nem érhető el, ha a dömpingellenes intézkedéseket bevezető rendelet elfogadását megelőző időszak tekintetében állapítanak meg dömpingellenes intézkedéseket.

23. Másrészről a Finanzgericht Hamburg megjegyzi, hogy amennyiben a visszaható hatály megengedett, akkor a „[h]a a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák” kifejezés úgy is értelmezhető, hogy az nem a kiterjesztő rendelet elfogadásának időpontjára, hanem e kiterjesztés időtartamára vonatkozik. A kijátszásellenes intézkedések által követett, hatékonyságra vonatkozó célkitűzés is megerősíti ezt az elemzést, mivel egyedül a kiterjesztés tartalmi feltételeinek fennállása bír jelentőséggel, függetlenül az ezen intézkedéseket előíró rendelet elfogadásának időpontjától. A kiterjesztő rendelet tehát csak kiegészítő jellegű intézkedés az elsődleges dömpingellenes intézkedésekhez viszonyítva, ami arra utalhat, hogy az alaprendelet 13. cikke nem tartalmazza azt az időpontot, ameddig megtörténhet a kiterjesztő rendelet elfogadása.

24. Mivel a Finanzgericht Hamburg e két álláspont között vívódik, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) Érvénytelen-e a [vitatott rendelet] azért, mert elfogadásakor már lejárt az 1458/2007/EK rendelet által kivetett dömpingellenes vám, amelynek kiterjesztéséről a 260/2013 rendelet rendelkezik?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén érvénytelen-e a [vitatott] rendelet azért, mert nem állapítható meg az 1458/2007[…] rendelettel elrendelt intézkedésnek az [alaprendelet] 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszása?”

## III – **Elemzésem**

25. Elemzésemet az első kérdésre fogom korlátozni, mivel csak ez képvisel mélyreható vizsgálatot igénylő, újszerű jogi nehézséget, míg a második kérdésre adandó válasz elemei megtalálhatók a Bíróság ítélkezési gyakorlatában, különösen a Simon, Evers & Co. ítéletben.[14]

26. Az első kérdés megfelelő megragadása érdekében emlékeztetni kell arra, hogy noha az alaprendelet 10. cikkének (1) bekezdése rögzíti azt az elvet, amely szerint dömpingellenes intézkedéseket csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek az átmeneti vagy végleges vám kivetéséről szóló határozat hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba, e rendelet több rendelkezése[15] a visszamenőleges hatály tilalmának ezen elvétől való kifejezett eltérést rögzít, különösen annak előírásával, hogy dömpingellenes intézkedések alkalmazhatók az e határozat hatálybalépése előtt szabad forgalomba került termékekre, feltéve hogy azokat e rendelet 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően

13 — Kiemelés tőlem.

14 — C-21/13, EU:C:2014:2154.

15 — A 10. cikk (2), (4) és (5) bekezdéséről, a 11. cikk (4) bekezdéséről, a 12. cikk (5) bekezdéséről és a 13. cikk (3) bekezdéséről van szó.

nyilvántartásba vették. Ily módon az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése alapján a behozatalok nyilvántartásba vételének mechanizmusa, amelynek célja, hogy lehetővé tegye a dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú beszedését, alkalmazandó az intézkedések kijátszásának fennállására vonatkozó vizsgálat megindítása esetén.

27. Mivel az alaprendelet elismeri az e vámok kiterjesztésére vonatkozó intézkedések esetleges visszamenőleges hatályát a dömpingellenes vámok kijátszása esetén, nem az tehát a kérdés, hogy egy kiterjesztett dömpingellenes vám kivethető-e visszamenőleges hatállyal, hanem az, hogy meghozható-e a kiterjesztésről szóló határozat, jóllehet az adott vám már nincs hatályban, pusztán azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a kiterjesztett vám visszamenőleges hatályú beszedését a behozatal nyilvántartásba vételének kötelezővé tétele és az eredeti vám lejárta közötti időszakban.

28. Erre a kérdésre igenlő válasz adását javaslom.

29. Semmi olyan rendelkezést nem találok az alaprendeletben, amely tiltaná ezt a gyakorlatot.

30. Nem gondolom ugyanis, hogy e rendelet 13. cikkének (1) bekezdését, amely szerint „[h]a a *hatályban lévő* intézkedéseket kijátsszák, [a] [...] dömpingellenes vámok kiterjeszthetők”,[16] úgy kellene értelmezni, hogy az tiltja egy kiterjesztésről szóló rendelet elfogadását, ha az eredeti intézkedések már nincsenek „hatályban”. E rendelkezésnek, amely arra irányul, hogy meghatározza a dömpingellenes vámok kiterjesztéséről szóló határozatok alkalmazásának – az intézkedések kijátszásának fennállására vonatkozó – anyagi jogi feltételét, az olvasata alapján semmi nem utal arra, hogy az uniós jogalkotó egyértelműen állást kívánt volna foglalni azon időpontot illetően, amikor a kiterjesztésről szóló határozat elfogadható. Továbbá még annak feltételezése esetén is, hogy úgy tekinthető, hogy e rendelkezés meghatározza a kiterjesztett dömpingellenes intézkedések időbeli hatályának szabályait, úgy tűnik, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése csak azt jelzi, hogy a végleges dömpingellenes vám kiterjesztésére irányuló intézkedések alkalmazásának időtartama nem haladhatja meg azt az időszakot, amely alatt e vám hatályban van. Ebben az értelemben megjegyzem, hogy egyrészről a határidőre vonatkozó egyetlen követelmény, amelyet az alaprendelet 13. cikke előír, arra irányul, hogy a dömpingellenes intézkedések esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálatot a megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni,[17] és másrészről, hogy az intézkedések kiterjesztéséről szóló határozatot akkor kell meghozni, „[h]a a *végkövetkeztetésként* megállapított tények”[18] ezt a kiterjesztést indokolják. Ha a végkövetkeztetésként történő ténymegállapításra csak a vám lejártát követően kerül sor, az uniós intézményeknek tehát lehetőségük kell legyen arra, hogy a kiterjesztésről szóló rendeletet fogadjanak el, feltéve hogy a kilenc hónapos határidőt tiszteletben tartják.

31. Az alaprendelet 13. cikkének tisztán nyelvtani elemzése alapján tehát nem zárható ki az a lehetőség, hogy valamely eredeti dömpingellenes intézkedés – kizárólag visszamenőleges hatályú – kiterjesztéséről ezen intézkedés lejártát követően határozzanak.

32. Az alaprendelet céljai és szerkezete sem mondanak ellent ennek az elemzésnek, sőt, számomra úgy tűnik, hogy megerősítik azt, és alátámasztják, hogy e rendelet egyetlen követelményként azt írja elő, hogy a dömpingellenes vám kiterjesztésére irányuló intézkedések ne folytatódjanak e vám lejártát követően.

33. Először is, a kijátszásellenes intézkedések kiegészítő jellege, amely kiderül általában az alaprendelet szerkezetéből, és konkrétan e rendelet 13. cikkének rendszeréből, nem vezet ahhoz, hogy tiltottnak minősüljön a dömpingellenes vám visszamenőleges hatályú kiterjesztéséről szóló rendeletnek az e vám lejártát követően történő elfogadása.

16 — Kiemelés tőlem.

17 — A (3) bekezdés.

18 — Ua. Kiemelés tőlem.

34. Amint arra a Bíróság a Paltrade-ítéletében [19] rávilágított, az alaprendelet céljából és szerkezetéből, különösen a (19) preambulumbekezdéséből és a 13. cikkéből következik, hogy a végleges dömpingellenes vám kiterjesztésére irányuló intézkedés csak kiegészítő jellegű az e vámot bevezető elsődleges aktushoz viszonyítva. [20] A kiegészítő jellegre vonatkozó ezen elv, amely a dömpingellenes vámok kiterjesztésére irányuló intézkedések elfogadását szabályozza, valójában magának a kijátszásnak a meghatározásából ered. Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének harmadik mondatából kitűnik ugyanis, hogy valamely dömpingellenes intézkedés létezése a kijátszás alkotóelemei meghatározásának részét képezi, mivel a kijátszás a harmadik országok és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely egyrészt olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, és amely másrészt aláássa e vám javító hatását.

35. A kiegészítő jellegre vonatkozó elv tehát csupán az elsődleges intézkedés és a kijátszásellenes intézkedés szükségszerű egyidejű fennállásához vezet, így a második nem élheti túl az első lejártát. Ugyanakkor ez az elsődleges intézkedés és a kijátszásellenes intézkedés közötti szükségszerű kapcsolat nem jelenti azt, hogy a másodikat elrendelő határozat akkor kerüljön elfogadásra, amikor az első még hatályban van, mivel az alaprendelet azáltal, hogy lehetővé tette a kijátszásellenes intézkedés attól az időponttól kezdődő visszamenőleges hatályát, amikor a behozatal nyilvántartásba vételét kötelezővé tették, lehetővé teszi ezen intézkedés alkalmazását az eredeti intézkedés alkalmazási ideje alatt, még akkor is, ha a határozatot ezen időszak lejártát követően fogadják el és hirdetik ki.

36. Másodszor, a kijátszás meghiúsítására irányuló intézkedések hatékonyságra vonatkozó célkitűzése sérülne, ha úgy kellene tekinteni, hogy egy dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendeletet nem lehet e vám lejártát követően elfogadni.

37. Ugyanis, amint azt a Tanács és a Bizottság helytállóan megjegyzi, a dömpingellenes vámot szándékosan kijátszhatnák az alkalmazásának utolsó hónapjaiban minden olyan esetben, amikor az esetleges kijátszásra vonatkozó vizsgálat késői megindítása valószínűtlenné tenné a kiterjesztésről szóló rendeletnek az e vám lejárta előtt történő elfogadását.

38. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a Paltrade-ítéletében, [21] miután megállapította, hogy a dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendelet egyetlen célja e vám hatékonyságának biztosítása és kijátszásának elkerülése, [22] megjegyezte, hogy az érintett behozatalok nyilvántartásba vételi kötelezettsége a kijátszás különleges esetében, a vám visszamenőleges hatályú alkalmazását lehetővé téve a kiterjesztett végleges intézkedések hatékonyságára is irányul annak elkerülése érdekében, hogy az alkalmazandó végleges intézkedéseket ne fosszák meg a hatékony érvényesülésüktől. [23]

39. Márpedig bármikor fogadják is el a dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendeletet, a behozatal nyilvántartásba vétele jelentette ideiglenes intézkedés célja a kijátszás esetén mindig az, hogy fenntartsa az eredeti dömpingellenes vám kiterjesztésének visszamenőleges hatályú elrendelésére vonatkozó lehetőséget annak elkerülése érdekében, hogy a behozatalok hatása aláássa e vámok javító hatását, többek között a kijátszásra vonatkozó vizsgálat időtartama alatt. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes vámok nem időben változó mértékű vámok. Nem szűnnek meg fokozatosan alkalmazási idejük alatt, hanem lejártuk időpontjáig hatályban maradnak. Az APEX azon állítása továbbá, amely szerint a dömpingellenes intézkedések pusztán visszamenőleges hatályú kiterjesztésének célja nem a későbbi intézkedés javító hatásának a vizsgálat ideje alatti kijátszással szembeni védelme, hanem az pusztán az importőr vállalkozások nyereségének lefölözését jelenti,

19 — C-667/11, EU:C:2013:368.

20 — 28. pont.

21 — C-667/11, EU:C:2013:368.

22 — 28. pont.

23 — 29. pont.

számomra megalapozatlannak tűnik. Még ha a dömpingellenes vám kiterjesztését kizárólag a múltra nézve határozzák is el, annak célja, hogy elkerülje e vám kijátszási műveletek révén történő semlegesítését. E kiterjesztés megakadályozása gyakorlatilag lehetővé tenné a rosszhiszemű gazdasági szereplők számára, hogy a dömpingellenes vám kockázatmentes kijátszásából kényelmes jövedelemre tegyenek szert e vám alkalmazásának utolsó hónapjaiban.

40. Pontosítani kívánom, hogy számomra nem tűnik úgy, a Paltrade-ítéletben [24] szereplő megfogalmazásból, amely szerint a nyilvántartásba vételi kötelezettség célja az „alkalmazandó” [25] végleges intézkedések hatékony érvényesülésének megőrzése, levonható lenne az a következtetés, hogy az szükséges, hogy a kiterjesztésről szóló rendelet elfogadásának időpontjában az intézkedések a jövőre nézve alkalmazandók legyenek, ami tiltaná a dömpingellenes vámok tisztán visszamenőleges hatályú kiterjesztését. Véleményem szerint a Bíróság az abban az időpontban fennálló helyzetet értékelte, amikor a Bizottság úgy döntött, hogy utasítja a vámhatóságokat a behozatal nyilvántartásba vételére. Ebben az időpontban a dömpingellenes vám, amelynek hatályát egy kiterjesztésről szóló rendelet majd kiterjesztheti, már hatályban van, míg az e vám kiterjesztésére irányuló intézkedésről még nem döntöttek, így az ezt követően „alkalmazandó”. Egyébiránt ez a megfogalmazás közvetlenül tükrözi az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésének szövegét, amely szerint a Bizottság elrendelheti a behozott termékek nyilvántartásba vételét „annak érdekében, hogy *később* ezen importtermékek ellen az intézkedések a nyilvántartásba vétel időpontjától *alkalmazhatók legyenek*”. [26] Végső soron ez a megfogalmazás csupán egy nyilvánvaló körülményt fejez ki. Ha semmilyen védintézkedés nem bizonyul szükségesnek, és a dömpingellenes eljárás intézkedések előírása nélkül zárul le, semmilyen dömpingellenes vám nem vethető ki a nyilvántartásba vétel alá vont behozatalra.

41. Harmadszor, az az elv, amely szerint a dömpingellenes vám bevezetése nem valamely korábbi magatartás szankcióját jelenti, hanem a dömpingmagatartásból eredő tisztességtelen versennyel szembeni védelmi és védintézkedést, nem jelenti azt, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vámoknak a nyilvántartásba vétel alá vont behozatalra történő kivetése a dömpingellenes intézkedések jövőre nézve történő elfogadásához lenne kötve. Ebből az elvből, amelyet a Bíróság az Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítéletben [27] rögzített, a Bíróság kizárólag azt a következtetést vonta le, hogy a vizsgálatot a lehető legnaprakészebb információk alapján kell lefolytatni, hogy meg lehessen határozni a közösségi ágazat dömpingmagatartásokkal szembeni védelméhez megfelelő dömpingellenes vámokat. [28] Még ha ez az elv hatással is van tehát a valamely dömpingellenes vám esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálati időszak megválasztására, ugyanakkor nem jelenti az uniós intézmények számára a vizsgálat befejezése és adott esetben a végleges dömpingellenes vámok kiterjesztése érdekében biztosított, legfeljebb kilenc hónapos időszak lerövidítését.

42. Negyedszer, az az értelmezés, amely szerint egy dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendeletet nem lehetne elfogadni e vám lejártát követően, nem következik a felülvizsgálati eljárásnak az alaprendelet 11. cikke (2)–(4) bekezdésében rögzített rendszertani kialakításából és az esetleges kijátszásra vonatkozó, az e rendelet 13. cikkében rögzített eljárásból sem.

24 — C-667/11, EU:C:2013:368.

25 — 29. pont.

26 — Kiemelés tőlem.

27 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91. pont. Lásd még: a Törvényszék Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélete (T-401/06, EU:T:2010:67, 198. pont); Zhejiang Aokang Shoes kontra Tanács ítélete (T-407/06 és T-408/06, EU:T:2010:68, 155. pont); Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélete (T-409/06, EU:T:2010:69, 157. pont); Foshan City Nanhai Golden Step Industrial kontra Tanács ítélete (T-410/06, EU:T:2010:70, 133. pont).

28 — Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet (C-458/98P, EU:C:2000:531, 92. pont).

43. Kétségtelen, hogy általában véve sokféle interakció állhat elő az eredeti intézkedések és a kijátszásellenes intézkedések között. Amikor egy elsődleges intézkedés és egy kijátszásellenes intézkedés is hatályban van, az elsődleges intézkedés megszüntetésének, módosításának vagy lejártának előrelátható következményeire vonatkozó értékelés feltételezi a kijátszásellenes intézkedés fenntartása vagy megszüntetése előrelátható következményeinek figyelembevételét is.[29] Ez egyébiránt az uniós intézmények szokásos gyakorlata.[30]

44. Mindazonáltal ez az eset nem keverendő össze azzal, amikor az intézkedések esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat folyamatban van akkor, amikor a dömpingellenes intézkedés a lejáratához közelít.

45. Amennyiben egy végleges dömpingellenes vám küszöbönálló lejárata esetén felülvizsgálati eljárás indítható, akár a Bizottság kezdeményezésére, akár az uniós gyártók kérelmére – hozzátéve, hogy ebben az esetben az e vámot bevezető intézkedés az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálat ideje alatt hatályban marad –, az a körülmény, hogy a Bizottság nem élt a felülvizsgálatra vonatkozó lehetőségével, nem foszthatja meg az uniós intézményeket az arra való jogosultságuktól, hogy – akár csak visszamenőleges hatállyal – kiterjesszenek egy hatályban lévő dömpingellenes vámot.

46. Valójában az uniós intézmények által valamely hamarosan lejáró dömpingellenes intézkedés felülvizsgálata keretében végzett értékelések elkülönülnek azon értékelésektől, amelyeket az ezen intézkedés esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat megindítása esetén kell elvégezniük.

47. Az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban valamely dömpingellenes intézkedésnek a rendes lejárati idején túli fenntartása csak akkor lehetséges, ha felülvizsgálat során megállapítást nyer egyrészről a dömpingellenes intézkedés lejárta, és másrészről a dömping és a kár folytatódása vagy megismétlődése közötti összefüggés.

48. A Bizottság által a felülvizsgálati eljárás keretében végzett értékelés nem csupán a vizsgált helyzet alakulásának utólagos, az eredeti végleges intézkedés bevezetésének időpontjától kezdődő elemzésén alapul, hanem „az említett intézkedés megszüntetése vagy módosítása valószínű hatásának értékelése céljából a helyzet várható, a felülvizsgálati intézkedés elfogadásától kezdődő alakulásának a jövőre vonatkozó elemzésé[n]” is.[31] Valamely dömpingellenes intézkedés fenntartása tehát a lejárta következményeinek értékelésétől függ.

29 — Lásd ebben az értelemben: Müller, W., Khan, N. és Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, 2. kiadás, Oxford University Press, 2009, 13.70. sz., 597. o.

30 — Lásd többek között: a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Kínai Népköztársaságból származó kumarin behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, az Indiából, Thaiföldről, Indonéziából és Malajziából feladott kumarin behozatalára is kiterjesztve, függetlenül attól, hogy Indiából, Thaiföldről, Indonéziából vagy Malajziából származónak jelentették-e be [helyesen: behozatalára vonatkozó, az Indiából, Thaiföldről, Indonéziából és Malajziából feladott kumarin behozatalára – függetlenül attól, hogy Indiából, Thaiföldről, Indonéziából vagy Malajziából származónak jelentették-e be – is kiterjesztett végleges dömpingellenes vám kivetéséről] szóló, 2008. április 29-i 654/2008/EK tanácsi rendelet (HL L 183., 1. o.); az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Kínai Népköztársaságból és Ukrajnából származó acél drótkötelek és -kábelek behozatalára vonatkozó és a Marokkóból, Moldovából és a Koreai Köztársaságból feladott – akár az ezekből az országokból származóként, akár nem ilyenként bejelentett – acél drótkötelek és -kábelek behozatalára kiterjesztett végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Dél-Afrikából származó acél drótkötelek és -kábelek behozatalára vonatkozó, az 1225/2009 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálati eljárás megszüntetéséről szóló, 2012. január 27-i 102/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 36., 1. o.), valamint a Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2015. március 26-i 2015/519/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 82., 78. o.). Ez utóbbi végrehajtási rendelet, a 654/2008 rendelethez hasonlóan, az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatok meglétének megállapítását a Kínából származó behozatal tekintetében a dömping megismétlődésének valószínűségére vonatkozó jelzésnek tekinti (lásd a 2015/519 végrehajtási rendelet (54) preambulumbekezdését).

31 — Lásd: Valimar-ítélet (C-374/12, EU:C:2014:2231, 55. pont).

49. Ezzel szemben egy dömpingellenes vám esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat nem feltétlenül foglalja magában a jövőre vonatkozó vetületet, mivel nem a dömping és a kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségét kell meghatározni a kijátszott dömpingellenes intézkedés lejárta esetére, hanem az ezen intézkedés – többek között összeszerelési tevékenység révén történő – tényleges kijátszásának realitását.

50. Mivel az eredeti dömpingellenes intézkedések fenntartásának szükségessége, illetve azok kijátszása következtében a kiterjesztésük szükségessége külön értékelések tárgyát képezi, amelyek eltérő időszakokra vonatkoznak, a Bizottság joggal vélheti úgy, önellentmondás nélkül, hogy nem rendelkezik elegendő bizonyítékkal annak megállapításához, hogy a hatályban lévő dömpingellenes intézkedés lejárta a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna, és ezzel szemben elegendő olyan bizonyítékkal rendelkezik, amely az ezen intézkedés kijátszását alátámasztja.

51. Ötödször, úgy tűnik számomra, hogy nem egyeztethető össze a megfelelő ügyintézés elvével a dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendelet meghozatalának megtiltása azt követően, hogy e vám lejárt, jóllehet fény derült a fennálló intézkedések kijátszására. Aligha lenne értelme ugyanis eljárási jogokat adni egy olyan panaszosnak, aki a kijátszást bejelentvén azt kéri a Bizottságtól, hogy indítsa meg a vizsgálatot, ha az uniós intézmények e vizsgálatot követően – bár azt az alaprendeletben rögzített határidőn belül lefolytatják, és megállapítják a kijátszási gyakorlat fennállását, ami alátámasztja a panasz meglapozottságát – nem tudnának semmilyen intézkedést tenni a kijátszás meghiúsítására.

52. Az alapeljárásban az 1458/2007 rendelet 2012. december 13-ig végleges dömpingellenes vámot vezetett be a Kínából származó érintett termékek behozatalára vonatkozóan. 2012. június 25-én, vagyis ezen intézkedés lejárta előtt az 548/2012 rendelet az intézkedés esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálatot indított, és elrendelte a Vietnamban feladott érintett termékek behozatalának nyilvántartásba vételét.

53. A kijátszás fennállásának megállapítását követően a vitatott rendelet, amelyet 2013. március 18-án fogadtak el, előírta az 1458/2007 rendelettel bevezetett végleges dömpingellenes vám kiterjesztését a Vietnamban feladott – akár Vietnamból származóként, akár nem ilyenként bejelentett – érintett termékek behozatalára.

54. Az intézkedések kijátszására vonatkozó vizsgálatot egy uniós gyártó 2012. április 17-én, vagyis az egyes dömpingellenes intézkedések közelgő hatályvesztéséről szóló értesítés 2012. május 1-jén történt közzétételét megelőzően benyújtott kérelmére indították meg. A vizsgálat a 2008. január 1-jétől 2012. március 31-ig tartó időszakra vonatkozott.

55. Ha a vitatott rendeletet az eredeti intézkedés lejárta, vagyis 2012. december 13. előtt el kellett volna fogadni, a Bizottságnak szükségképpen az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdésében előírt kilenc hónapos határidőnél rövidebb idő alatt kellett volna befejeznie vizsgálatát. Ráadásul számomra egyáltalán nem tűnik logikusnak és koherensnek úgy tekinteni, hogy ezt a rendeletet 2012. december 13-án éjfélig érvényesen el lehetett volna fogadni, egy későbbi – bár a kilenc hónapos határidőn belüli – időpontig azonban nem. Mennyiben teheti érvényessé az a puszta tény, hogy az intézkedés még alkalmazandó, egy rövid pillanatra a kiterjesztésről szóló rendelet elfogadását, amely ezzel szemben 2012. december 14-én 0 órától már jogellenes lenne? Tovább kellene menni, és megkövetelni, hogy a Tanács a dömpingellenes vámok visszamenőleges hatályú kiterjesztésére irányuló intézkedést az e vámok lejárta előtt bizonyos minimális határidőn belül fogadja el? Még tovább kellene menni, és – bár egy múltra nézve megállapított kijátszási gyakorlat meghiúsításáról van szó – a dömpingellenes intézkedés visszamenőleges hatályú kiterjesztését attól kellene függővé tenni, hogy azt a felülvizsgálat nyomán fenntartják-e a jövőre nézve? Egy ilyen határidő vagy az eredeti intézkedés folytatására vonatkozó ilyen követelmény bírósági bevezetése olyan feltételekkel egészítené ki az alaprendeletet, amelyeket az nyilvánvalóan nem tartalmaz. Ez a rendelet egyáltalán nem kötelezi az uniós

intézményeket arra, hogy e sajátos tényállási helyzetben, ahol a kijátszás fogalmát kimerítő gyakorlat alakult ki a dömpingellenes vám alkalmazási időszakának lejárta előtt, úgy állítsák meg e gyakorlatot, hogy új dömpingellenes eljárást indítanak, ahelyett hogy lefolytatnák az említett rendelet 13. cikkében kifejezetten e célból előírt eljárást.

56. Ezen okokból vélem úgy, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett első kérdés nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érinthetné a vitatott rendelet érvényességét.

## IV – **Végkövetkeztetések**

57. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a Finanzgericht Hamburg által előterjesztett kérdésre azt a választ adja, hogy e kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely érinthetné a Kínai Népköztársaságból származó nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozataláról szóló 1458/2007/EK rendelet által kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Vietnami Szocialista Köztársaságban feladott, akár Vietnami Szocialista Köztársaságból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nem újratölthető tűzköves gázöngyújtók behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. március 18-i 260/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet érvényességét.